

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Møllen

Citation: Gjellerup, Karl: "Møllen. Roman i 5 Bøger", i Gjellerup, Karl: *Møllen. Roman i 5 Bøger*, 1896, s. 453. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup03-shoot-idm140607019944656/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Møllen. Roman i 5 Bøger

Hanne saac paa ham med et lyst Smil: det var som talt ud af hendes Hjerte. Saaledes var da dette pinlige Dilemma paa den mest tilfredsstillende og frommeste Maade bragt ud af Verden.

— Ja, det troer jeg hun gjør, sagde Hanne, og saa ser hun ogsaa, hvor inderlig kjær vi har hende. Aa, jeg er hende saa taknemlig, fordi hun undte os at faa hinanden . . . at hun selv i levende Live har tænkt paa det — endnu før Nogen af os havde tænkt det mindste derpaa — for, ikke sandt, det havde du dog ikke gjort — den Gang?

— Nei, det havde jeg ikke.

— Aa, jeg veed saa godt, at hvis det ikke havde været saadan, hvis hun ikke selv havde villet have det saadan, saa kunde jeg aldrig være bleven saa lykkelig, som jeg nu er.

Hun saac i Virkeligheden lykkelig ud. Glæden over at turde elske, den blufærdige Opvaagnen af Naturen, der følte sig tryk i sin helligede Ret, lod det unge Biod farve hendes Kinder varmere end ellers, gjorde hendes Smil livfuldere, gav hendes Blik en Glæde, der aldrig før havde tindret gennem dets rolige Klarhed, ja meddelte hele Bevægelsen af hendes Legeme, som det nu bøiede sig let frem, en uvant sandselig Ynde.

Et Øieblik gyste der gennem Mølleren ligesom en glimtvis Række Sammenligninger mellem Lise